

فیروز دین شرف

فیروز دین شرف دا اصل ناں فیروز دین تے تخصص شرف سی۔ آپ پنڈ تونہ ننگل (راجہ سانسی) امرتسر وچ میاں دیرود خان دے گھر 1901ء وچ پیدا ہوئے۔ والد صاحب ریلوے پولیس وچ ملازم سن۔ قیام پاکستان ویلے ہجرت کر کے لاہور آن وے۔ بابو شرف ہوراں نے ذاتی سطح اُتے فارسی، اُردو تے پنجابی زبانان دی پڑھیاں تے ایہناں زبانان دی پرانی شاعری دا وی چنگی طرحاں مطالعہ کیتا۔ شاعری وچ ادہناں نے استاد محمد رمضان ہمدنوں اپنا استاد بنایا۔ ادہناں نے پہلی نظم 1911ء وچ لکھی سی تے ادہناں دا کلام مختلف اخباراں تے رسالیاں وچ چھپن لگ پیا۔

بابو فیروز دین شرف پہلاں پہل روائتی شاعری کر دے رہے پر چھیتی ای ادہ مقصدی شاعری دل پرت آئے تے ادہناں نے بڑیاں حقیقت پسندانہ نظماں لکھیاں جیہناں دی وجہ نال ادہ بوہت مشہور ہو گئے۔ پنجابی زبان تے ادب دے قدرداناں نے ادہناں نوں پنجابی بلبیل دے خطاب نال نوازیآ۔ آپ 13 مارچ 1955ء نوں وفات پا گئے۔

ادہناں دیاں کتاباں وچوں سنہری کلیاں، نوری درشن، پریم ہارے، جوگن، شرف نشانی تے سی حرنی مزدور خاص طور تے ذکر دے قابل نیں۔ شرف ہوراں نے غزل بوہت گھٹ لکھی۔ ادہ بنیادی طور تے نظم تے گیت دے شاعر سن۔

مثال

جے توں پنڈھ زندگی دا سوکھ نال کٹنا ایں
 دنیا دے لوجھ والی موٹھیوں اتار گنڈھ
 پتلا پھڑس اک دا جہان وچ گھٹ کے توں
 جئے کھنے نال پیا ایویں نہ پیار گنڈھ
 بھلا رب آسے نوں جگدی مستحاجی کاہدی
 سراتے چکدا نہیں گھوڑے اسوار گنڈھ
 پیچ پیچ پلے بنھ کم سارے نیکیاں دے
 شوم جوویں رکھ دا ہے پیساں نوں مار گنڈھ
 بھیت اک دوسرے دا لڑکے بھی کھولیئے نہ
 دلاں وچ پوسے بھانویں لکھتے ہزار گنڈھ
 لک تیرا توڑ دین وادھو قیل صوفیاں ایسہ
 وقتوں باہری لچھی ہوئی کر دی اے خوار گنڈھ
 شرف تیسری زندگی دا شانیک چاہیدا اے
 نتو ہتھ رستہ اوہدے سرے اتے مار گنڈھ

(سنہری کلیاں)